

A VÉN CIGÁNY / THE OLD GYPSY

Kondor Ernő

Allegretto

1. Zöld er - dő mé - lyén, kis pa - tak szé - len,
1. In a small cot - tage, not ver - y or - nate

pár - já - val csen - de-sen élt egy ci - gány,
lives a crip-pled gyp-sy with his old mate.

Vén ö - reg em - ber, nó - tá - ja nem kell,
The vi - o - lin shakes in his trem-bling hand,

sen - ki - nek sem kell a nó - tá - ja már.
so, for his mu - sic there is no de-mand.

Szép ta - vasz jár - ja, zöld a fa á - ga, a
On a nice spring day, some - time in late May

kis ga - lamb ví - gan tur - bé - kol a fán,
as birds are sing - ing soft - ly in the sky,

Em H7 Em

Ősz fe - je ká - bul, a szí - ve ki - tá - rul, és
The old gyp - sy ris - es, his heart beat - ing high, and

Am Dis° H7 Em

pár - já - hoz így szól a rok - kant ci - gány:
ad - dress - es his la - dy with a deep sigh:

Em Am7 Am6

Hol van a he - ge - dűm, pá - rom?
Where is my vi - o - lin, dar - ling?

D7 G

Ta - vasz - szal min - den vi - dám,
It's such a love - ly spring day,

H7 H7 Em4 Em3

Vá - ros - ba el - me - gyek má - ma,
All flow - ers are tru - ly charm - ing,

Am6 H

én, az ö - reg ci - gány,
I real - ly want to play.

Em Am Am7 Am6

Egy - szer még hadd mu - zsi - kál - jak
Just one more time let me try it,

D7 G G
 szí - vem - ből úgy i - ga - zán.
 So truth - ful - ly, from my heart,

H Em4 Em3
 Sze - ret - ném el - mu - zsi - kál - ni:
 Let all see I am still a - live,

Am H H7 H7
 él még a vén ci - gány,
 Once more be - fore I part

Am H H7 Em
 ö - reg ci - gány, az ősz ci - gány.
 From the cit - y, the old gyp - sy.

2. És a vén ember eltipeg csendben,
 hóna alatt a kopott hegedű.
 Alig tud járni, lábain állni,
 mégis szívében ott él a derű.
 Városba érve fáradtan lép be
 egy csillogó, fényes terem ajtaján,
 Vére fellobban,
 a szíve megdobban,
 s középre tipeg a rokkant cigány:

Nagyságos uraim, kérem,
 nem tudom, ismernek még?
 Könyörgöm, én sokat húztam
 valaha réges-rég...
 Egyszer még hadd muzsikáljak
 szívemből úgy igazán!
 Szeretném elmuzsikálni:
 él még a vén cigány!
 Öreg cigány, az ősz cigány!

2. Humming a folk song, he toddles along,
 holding the violin under his arm,
 He is too weary, his eyes are bleary,
 still he believes in his melody's charm.
 When in the pretty affluent city,
 he enters the door of a charming saloon,
 His heart beats quite fast
 as he readies his tune
 and walks to the middle of the large room.

Noble and eminent lordships,
 probably most of you know,
 I played my violin for you
 many times, long ago...
 I beg you to let me play you
 so truthfully, from my heart,
 Let all see that I'm still alive
 before I must depart,
 Please let me know if it's all right.

3. Csend lett egy percig,
s így szól az egyik:
„Jó uraim, mulatunk ma, ugye?
Nyissanak ajtót, ezt a vén rajkót
Látni szeretném, repülni tud-e?”
Ugrik a pincér,
hisz’ pénzt kap a viccér’,
Kint van az ember, és kész a hatás!
Jó öreg párja már
halva találja,
S beszél az anyó:
„Urak, jó mulatást!”

Nem muzsikál sohasem már,
csendes lett a vén cigány.
Erdőben alussza álmát,
vadgalamb bűg a fán.
Öreg, vény anyóka sírját
virággal díszíti már,
Galambbal sírva dalolja:
élt egyszer egy cigány,
Öreg cigány... a vén cigány.

3. *One man proposes, no one opposes:*
*“Lordships, let’s have some
fun here today!
Why wait any more, just open the door;
Let’s teach this old gypsy to fly away!”*
*The waiter complies,
out the old gypsy flies,
Just like a shot, he is dead on the spot.
His wife tells the lords
when their party is done*
*“My noble lordships,
I hope you had fun.”*

*The forest is his eternal home,
where only animals roam.
His music forever has died,
so did his humble pride.
With red flowers on his gravesite
his wife sits crying all night,
Her heart filled with deep love
humming along with a white dove:*
*“Sleep, rest in peace,
dearest sweetheart.”*

**AZ, AKINEK BÁNATA VAN /
THE FOLKS WHO ARE FULL OF SORROW**

Bíró József - Ságody József

Parlando, rubato

1. Az, a - ki - nek bá - na - ta van, minden reg - gel könnyes szemmel éb - red.
1. *The folks who are full of sorrow, their mornings with cried out, tearful eyes start...*

Én is a - zért sí - rok folyton, mert fe - led - ni so - se tud - lak té - ged.
I am al - so cry - ing because I can nev - er put you out of my heart.

Fel - csen - dül a han - god ben - nem,
Your voice and the sight of your face

úgy ér - zem, hogy itt vagy ve - lem hosz - szú éj - sza - ká - kon.
fill my soul with heav - en - ly grace. All night be - fore I rise

Pe - dig csak a kép - ze - le - tem száll te - hoz - zád szí - nes lep - ke - szár - nyon.
my im - ag - i - na - tion takes me to you on wings of viv - id but - ter - flies.

2. Hulldogálnak a hópelyhek,
körülottem megdermed az élet...
S én még most is azt hiszem,
hogy az új tavasz
visszahoz majd téged.
De te nem jössz vissza többé,
nem nyílik több virág nekem
odakünn a réten.
Boldogságra vágytam egyszer,
és bánat lett az osztályrészem;
Hogyha engem nem szeretsz már,
könnyes szemmel nézek vissza te rád,

Mert síromon a legszebb virág
csak tenéked nyílik.

2. *Snowflakes are falling everywhere,
freeze persists as far as the eye can see.
Even now, I want to believe
that the spring breeze will bring
you back to me.
I should know, you'll never return;
'cause the sun's rays the meadow burn,
for me no flowers wait;
I have so yearned for blissful love,
but only unhappiness is my fate.
If you don't love me any more,
from my eyes thousands of tears
will shower;
And on my grave, I'll grow for you
the loveliest flower.*

